ப்ரக்ஞானம் பிரம்மம்

Gospel of Mary Magdelene

I AM
I am the Alpha and the Omega
the Beginning and the End
the First and the Last
Revelation 22:13

Pax Ravichandra

pax.ravichandra@gmail.com

23-2-2024

ப்ரக்ஞானம் பிரம்மம்

The gospel of Mary Magdelene

எரிந்தும் எரியாத முட்செடியில்
“இருப்பவர் நாமே” தம்மை-மோசேக்கு
வெளிப்படுத்திய பேருணர்வு-ப்ரக்ஞானம் பிரம்மம்,
சத்தியமோ தரிசனம் மோஸே பெற்ற ஆத்ம ஞானம்

ஆதியில் வார்த்தை இருந்தது,
அது இறைவனோடிருந்தது, இறைவனாயிருந்தது
ஆபிரகாமிற்கு முன் “ நான்” இருக்கிறேன்
“நானும்” தந்தையும் ஒன்றே

வழியும், உண்மையும், வாழ்வும் “நானே”-
ஆணவ நான் மறையத் தோன்றும்-உள்ளுணர்வின்
உன்னதமே, கிறிஸ்து நிலை, அதுவே மெய்யான ‘நான்”
அதுவே பிரம்மம், ஆணவம் கழிந்த இன்பம்

உன்னதங்களில் இறைவனுக்கு மகிமை பூவுலகில்
நல் மனத்தவருக்கு அமைதி, இருப்போ தெய்வீகம்,
படைப்பாய்த் தம்மை வெளிப்படுத்தும் உன்னதம்

உள்ளுணர்வின் உன்னதமே பிரம்மம்
மோட்சம், தாழ் நிலையோ ஆணவம்-நரகம்
நம்மை அறிந்தால் நாம் தெய்வங்களே

அன்பே இறைவன், மனுமகனோ இறைவடிவம்
வழியும், உண்மையும், வாழ்வுமாய் வார்த்தை
வார்த்தையை வாழ்வாக்கினால் வாழ்வோ தெய்வீகம்

பிரக்ஞானம் மட்டும் தன்மயமாயிருக்கும் இரண்டற்ற
அத்வைத நிலையில், நானும், தந்தையும் ஒன்றே-
இயேசு பெருமானின் மகா வாக்கியம
உண்மைக்குச் சாட்சியம்

சத்தியம் தரிசனம், தூய மனதிற்கே சாத்தியம்
உண்மை ஒன்றே, அதனைச் சான்றோர்
பல பெயரிட்டு அழைக்கின்றார்,
“ஏகம் ஸத் விப்ரா பஹுதா வதந்தி”

உண்மையோ தெய்வீகம், அன்போ சிவம், உன்னில் உள்ளதே
உயிர்களில் உள்ளது, உன்னைப்போல் உன் அயலானை நேசித்தால்
உன்னதத்தில் வாழ்வு, அமைதியோ வரம்

உன்னை நீயே ஈன்றெடுத்து உனக்கு, நீயே தந்தை, தாயாகு,
உன் ஒளி ஒளிர, உனக்கு நீயே ஒளியாகிப் போ
உண்மை விடுதலை அளிக்கும்

உண்மையின் ஒளி, இருளில் ஒளிர்ந்தது, மானுட அக இருளை நீக்க
வார்த்தை மனுவுருவானது, அறியாமையே இருள், பற்றே துன்பம்,
பற்றறுத்து வாழுங்கள், உண்மையே விழிப்புணர்வே இருள் நீக்கும் ஒளி-

நாமே நம் இரட்சகன், ஆணவம் கழித்திட நம் சிலுவையைச்
சுமந்து, சுயத்தை மறுத்து, அவர் பின் செல்வதே மீட்பிற்கு வழி
துன்பம் பண்படுத்தும், பூரண சரணாகதி ஆணவத்தை அழிக்கும்

மனிதன், தெய்வமாகி சம்பூரணத்தில்
ஒன்றாகும் பூரணம், பூரணத்தில்
தோன்றியதும் பூரணம், எஞ்சியதும் பூரணம்

பரமாத்மாவோ இறைவன், மாயைக்கு ஈஸ்வரன்,
ஜீவாத்மாவோ மனிதன் மாயைக்கு அடிமை,
உடலை திருத்தியமைப்பது பரிணாமம், உள்ளுணர்வின்
உயர்வில், தேகத்தை களைந்து, பிறப்பறுப்பது முக்தி

நான் யார்? தன்னைப் பற்றிய தேடல் அல்லது
ஆன்மா பற்றி அறிவு அல்லது ஞானமே ஆன்மீகம்
ஆன்ம அறிவின் தொடர்ச்சியே இறை தத்துவம்

கால, தேச வர்த்தமானத்திற்கு கட்டுப்படாத மெய்பொருள்ளே ஸத் (இருப்பு),
பேரறிவாய் இருப்பதால் அது சித், இன்பத்தின் உறவிடம் ஆனதால்
அதுவே மெய்யான ஆனந்தம்-ஸத், சித் ஆனந்தம்- பிரம்மம்,
அறிவுப் பெருவெளி, சித் ஆகாசம், சித் அம்பரம் எல்லாம் ஒன்றே

ஜகத், ஜீவன், பரம்பொருள் அநாதி நித்தியம்
ஜகத்தும், ஜீவனும் பரம்பொருளின் ஆதிக்கத்திற்கு
உட்பட்ட இராட்சியம், இதுவே மத்துவரின் துவைதம்

ஜகத்தும், ஜீவத்தும் பரம்பொருளுக்கு சரீரம், உடலும், உயிரும்
பிரிக்க முடியாத அத்வைத பொருள், இரண்டற்ற தனிப்பொருள்,
உடலையும் அங்கங்களையும் பேதம், அபேதம் என
பாகுபடுத்தலாம், இராமானுஜரின் விசிஷ்டாத்வைதம்

ஜகத்தும், ஜீவனும் பரமாத்மாவின் பிரகிருதி
பிரகிருதியும், புருஷனும் இரண்டல்ல, ஒன்றே
சக்தியும், சிவனும் இரண்டல்ல ஒன்று-அலையும்,
கடலுமாய் இயக்கம்- சங்கரரின் அத்வைத தத்துவம்

தோற்றம் பெற்ற பிரபஞ்சம் நாளும் தொடர்ந்து
தன் வடிவத்தை மாற்றியமைத்திட நிலையானது என
ஏதுமில்லை-எல்லாம் மாயை, கால- தேச-
வர்த்தமானமாய் விளங்குவதும் மாயையே

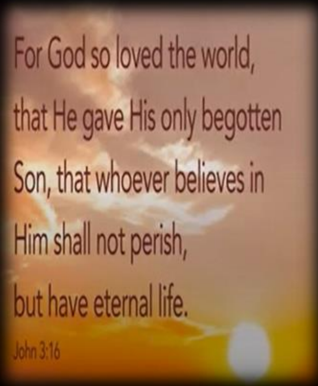

மாயைக் கடப்பது ஆன்மீகத்தின் குறிக்கோள்,
மாயைக்கு அப்பால் இருப்பதோ பிரம்மம், இல்லை
யாதொன்றுமில்லை, இருப்பது சூனியம் என்னும்
பௌத்த கோட்பாடோ அக்ஞேய வாதம்

படைப்பெல்லாம் கூட்டுச் சேர்க்கையே,
மனதின் சிருஷ்டியே-வெள்ளித் திரையில் தோன்றும்
நிழல் படமாய் -ஒளிப்பிரிகையால்
சூனியத்தில் தோன்றும் பிரபஞ்சம் மாயையே

தோற்றம் பெற்றவை மூலத்திற்கு திரும்புவது மாறாது,
இயற்கையின் நியதி, உள்ளுணர்வோ அழியாதது-
இறை சாயலானது, சார்பு நிலை உண்மையே நாம் அறிவது

மனித மனம் மாயை-ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்
மனம் ஒடுங்கும்போது உலகம் மறைகிறது
மனதின் சிருஷ்டியே கனவு, இல்லாததை
இருப்பதுபோல் காட்டும் மாயை

நனவு நிலையில், நான், பிரபஞ்சம், இறைவன் வேறு,
கனவு நிலையில், நம் காணும் காட்சிகள்
மனிதின் கற்பிதங்கள், ஆழ்ந்த உறக்கத்தில்
நானும், இல்லை, பிரபஞ்சமும் இல்லை

உடலின் இயக்கம் மனதைச் சார்ந்தது, மரணத்தில்
உடலோடு மனமும் அழிகின்றது, ஆன்மாவிற்கு
அழிவில்லை-மூளையே மனதின் பௌதிக ஆதார நிலை

சிந்தனை, நோக்கு, உணர்ச்சி எண்ணங்கள், மனவுறுதி, கற்பனை
போன்றவற்றில் வெளிப்படுகின்ற அறிவும் (*Intellect*), -மற்றும்
உணர்வு நிலை சார்ந்த அம்சங்களின் தொகுப்புமாய்
கணத்திற்கு கணம் மாறும் தனித்த அகநிலை அனுபவமே மனம்

ஒரு தனி மனிதரின் சொந்த இருப்பாய்
மனம் சேகரித்த நினைவுப்பதிவுகளின் அடிப்படையில்
மனதில் உருவான சுயபிம்பமாய், பன்முக இருப்பின்
பிரதிபலிப்பாய் ‘நான்” என்னும் ஆணவமே மனச்சுயம்,

ஆன்ம தரிசனத்திற்கு தடையான திரை,
ஆணவம் அகன்றிட, ஆலயத் திரைச் சீலை ,
மேலிருந்து கீழ், இரண்டாய்க் கிழிந்திட,
நந்தி, விலகிட , சிவம் தரிசனமாகின்றது

ஆன்மா நம் நித்திய மற்றும் ஆன்மீக சாரம்,
தூய மனமே ஆன்மா, அதுவே நம் மெய்யான இருப்பு
நம் உணர்ச்சி, ஆசைகள் பற்றிய நமது விழிப்புணர்வின்
அடையாளமாய் தன்னுணர்வு நிலையாய் நம் சுயம்.

நம் எண்ணங்களே நம்மைச் சிருஷ்டிக்கின்றது
தன்னுணர்வோ விளைவுகளை அனுபவிக்கின்றது
மனமோ தாய், சுயத்தின் ஆசைகளோ தந்தை,
ஆண் பெண் இருப்பாய் மனிதன்- ஆசை
விதைகளை தூவிட, மனம் ஈன்றெடுக்கின்றது

ஆவி, சடம் சார்ந்ததாய் உலகு (spirit & matter)
ஆவிக்குரியதை ஆன்மா தேடும் அதுவே மெய்யின்பம்-
ஊனுடலோ பலவீனமானது, ஆசைகளில் மூழ்கி
அறியாமையில் நிலைக்கின்றது
துக்கத்திலும், தூக்கத்திலும் வாழ்வு கழிகின்றது

நல் ஆசை விதைகளை தூவி ஆதியில் படைத்த படைப்பெல்லாம்
நன்றெனக் கண்ட “நன்மையின் வடிவம்,” புரிதலின்றி, இன்பம்
தேடிய அறிவு மனம் இருமையில் நிலைத்திட படைப்போ துன்பம்,
மனதின் மயக்க நிலைகளாய், மாயத் தோற்றங்களாய் பிரபஞ்சம்

மனமழிந்தால் இருமை மறையும்,
முக்குணம் கழியும், மனமழிந்த சுந்தர
நிலையே உண்மைச் சுதந்திரம்.
(*Freedom from the mind is Peace*)

“மனந்திரும்புங்கள்” இயேசுவின் மாறாத நற்செய்தி
உங்கள் மெய்யான சுயத்திற்கு திரும்பிட,
மனமழித்து, ஆன்மா நான் என்ற உண்மை நிலைக்கு
திரும்புங்கள், இதுவே நம் இரண்டாம் பிறப்பு

தொடக்கமும், முடிவும் ஒன்றாகும் நிலை,
தூயதாய் பிறந்து, மனம் தோன்றிட இருமை அறிந்து
கழித்து, மீண்டும் தூயதாய் பிறக்கும் நிலை
ஞானி குழந்தையாகும் நிலை

மனமற்ற தூய மனமாய் பிறந்து, அறிவுக்கனி சுவைத்து,
தன்னை அறிந்த ஆணவ அறிவால் இன்பவனத்தை
ஏதேனை இழந்து வெளியேறிய ஆதாம்

வழியும், உண்மையும், வாழ்வும் “ நானே” என்பதை
வாழ்ந்து காட்டி- பரிபூரண சரணாகதியில்-சிலுவையில்
தம்மை தாமே, இயேசு கிறிஸ்துவாய் பிறப்பித்து ஏதேனுக்குள்
நுழைந்திட, வாழ்க்கை வாட்டம் பூர்த்தியானது

ஆணவ வடிவாய் ஆதாம், சுத்த சைதன்யமாய் இயேசு
அமரத்துவ ஆன்மா வடிவாய் உயிர்த்த இயேசு கிறிஸ்து

உள்ளுணர்விற்கும், உடலுக்கும் இடையே போராட்டம்,
ஆவியோ உள்ளுணர்வில் உயரத் துடிக்க,
உடல் உணர்வோ இன்பத்தில் நிலைக்கத் தவிக்க
நன்மையும், போகமும் நாளும் மோதும் அவலம்

நிலையில்லாத உடலை ஒதுக்கிச் செல்லும் உயிருக்கு,
நிலையான வீடில்லை, வீடு தேடும்
பயணமான வாழ்வில்-உலகோ சத்திரம்
ஒளியே வழிகாட்டும் பாதை, இருளோ எரி நரகம்

மோட்சம், நரகம் என்னும் இருமைக்குள் ஊசலாடும்
மனம், மனங்கழித்து ஒளியில் நிலைத்தால் மோட்சம்,
ஆணவத்தில் நிலைத்தால் இருண்ட நரகம்

மோட்சம், நரகம் மனதில் நிலைகளே
யின், யங்காய் வாழ்க்கை வட்டம்

மனுவுருவாகி வந்த ஒளி இருளில் பிரகாசித்தது,
இருளோ ஏற்க மறுத்தது, ஒளியோ சக்தியின் வடிவம்
இருளோ யாதுமற்ற சூனியம்

மெய்யறிவைத் தேடும் மனிதன்-ஆணவ அறிவில்
நிலைத்துப் படைக்கும் பொய்மை,
அமைதியைப் பறிக்க, வாழும் இன்ப உலகோ
எரி நரகானது, அமைதி எட்டாத நிலவானது

பிறப்புத் துக்கம், இறப்புத் துக்கம், வாழ்வோ
அறியாமையில் பெருஞ்சுமையான துக்கம், புலம்பும்
மனிதன், மீண்டும். மீண்டும் பிறந்து, துக்கத்தில்
உழல்வதோ ஓயாத துக்கம்

உள்ளுணர்வின் உயர் தளத்தில் பெருமான் இயேசு,
ஆழமற்ற கரையில்-பொத்தல் வலைகளை
வீசிக் களைத்த மீனவராய்ச் சீடர்கள்,

உள்ளுணர்வின் ஆழத்தில் உன் வலையை வீசு
உன்னை அறியும் மெய்யறிவே ஆத்ம ஞானம்
பேருணர்வின் விழிப்போ பெருஞ் செல்வம்
தூய மனத்தவருக்கே சத்திய தரிசனம்

நீரில் வாழ்ந்தாலும் தாமரை, நீரை
பற்றிப் பிடிப்பதில்லை, உலகில் வாழ்ந்தாலும்
உலகு உன்னில் நுழையாது காத்து, விழிப்புணர்வில்
நிலைத்த பேரின்பமே மோட்சம், நிர்வாணம்

ஊனுடலுள் கட்டுண்ட தெய்வீகம்
தன்னை அறிந்த மெய்ஞானத்தால்-மறுபடியும்
ஒளிரும் ஒளியின் மேகத்தில் ஒன்றாவதே மீட்பு
(Luminous Cloud of Light)

மரித்தபின் உடலுக்கு உயிர்ப்பில்லை, அழிவற்ற ஆன்மாவின்
பயணம் தொடர்கின்றது, உள்ளுணர்வின் விழிப்பிற்கு ஓயாது
உழையுங்கள், ஆன்மா பெருஞ் செல்வம் காத்து மகிழுங்கள்

உலகெல்லாம் ஆதாயமாக்கிக் கொண்டாலும்
தன்னை இழந்தால் என்ன பயன்? பார்த்தும்
அறியவில்லை, வார்த்தையை கேட்டும் உண்மை
புரியவில்லை-எளிய மனத்தவருக்கே இறையரசு

மாயை கடந்த பிரம்மமோ நிர்க்குண பிரம்மம், மாயையோடு
தோற்றம் பெறும் பரம்பிரம்மமோ சகுண பிரம்மம்
அப்பா, தந்தாய் என்று உறவாடிய அன்பு மகனாய் இயேசு,
மதவாத ஆபிரகாம் சந்ததிக்கோ இறை நிந்தையான பேச்சு

பாவம் என்று ஏதுமில்லை, தன்னுணர்வற்ற
நிலையில் ஆற்றும் கர்மங்களே வினைகள்,
எல்லாம் ஆணவ மனதின் நிலைகளே
மனம் கடந்தால் சச்சிதானந்தமாய் நம் நிலை

ஒளி பிறந்திட இருள் மறைந்திடும், உண்மையின் ஒளி
உங்களுக்குள்ளே-விசுவாசிக்க ஏதுமில்லை,
விழிப்புணர்வே ஒளி விளக்கு, உன் ஒளி ஒளிரட்டும்
உன் உப்பு சாரமிழக்காது சுவைக்கட்டும்
ஸத், சித், ஆனந்தமான ஏதேன் வனம் தூய உள்ளமே

தியானமும், பிரார்த்தனையும் மெய்யறிவின் பாதைகள்
அருளால் கிட்டுவதுமுண்டு, தம்முள் தேடிக் கண்டடைந்த
அனுபூதிமான்களுமுண்டு, ஆன்மாவை அறிவதே ஆன்மீகம்
நீங்கள் தெய்வங்களே இயேசுவின் கூற்று

இருமை, முக்குணம் கடந்த சமநிலையில் தன்னில்
நிலைத்திருப்பதே விழிப்புணர்வு, உடல், மனம் ஆகிய
எல்லைகளுக்குள் கட்டுண்டிருக்கும் பிரம்மமே ஆன்மா,
ஆன்மாவை அறிவதே மெய்ஞானம்

இன்ப, துன்பம், மனம் உடலைச் சார்ந்தவை
இயல்புணர்ச்சி (instinct).அறிவு (Intellect)
உள்ளுணர்வு (Instinct) நம் நிலை
உள்ளுணர்வின் விழிப்பே புத்தி யோகம்

ஆவியாலோ, ஆன்மாவாலோ அறிய முடியாத
உண்மையை, மெய்ஞானத்தால் அறியலாம்
ப்ரக்ஞானம் பிரம்மம், பேருணர்வே தெய்வீகம்

இயேசு மெஸாயா, நம் பாவங்களுக்காய் மரித்தார்,
“நம்பிக்கையே மீட்பின் வழி”, நற்செய்தி, நாமே நம் மீட்பர்
ஆத்மஞானம் ஆணவத்தை அழித்து, உடலுள் கட்டுண்ட
ஆன்மாவிற்கு விடுதலை அளிக்கும், மகதலேன் மரியாளுக்கு
பெருமான் இயேசு வெளிப்படுத்திய ஞான கீதை

உங்கள் இதயம் எங்கேயோ?-அங்கே நீங்கள் தேடும்
பொக்கிஷம்-மரியே, என்னில் நிலைத்த உன் இதயம்-
என்னைக் கண்டதால் உற்ற பேரின்பம்

மனிதன் கடவுளாவதே ஆதிப்பெற்றோரின் ஆசை,
அறிவுக்கனியை உண்ட பெண்மை, துணைவனுக்கு
உவந்தளிந்து ஞானம் தேடிய மங்கை

மெய் அறிவுத் தேடலின் வழியாய்
தன்னை அறிந்து, ஆண்டவனாகும் உண்மை
தூய அறிவே சிவம் அறிவுக்கனி புகட்டும் பாடம்

உண்மை அறியாத உலகு, அறியாமையால் துன்பத்தில்
உழல்கின்றது, நான் யார்? என்பதோ கேள்வி
தம்மை அறிதலே மெய் ஞானம்

கேட்கச் செவியுள்ளோர் வார்த்தையை கேட்கின்றார்
காண விழியுள்ளோர் சத்தியத்தை தரிசிக்கின்றார்

என் அமைதியை உங்களுக்கு அருள்கிறேன்
உண்மையும், அன்பும் வரமான நிலையே அமைதி
முரண்பாடற்ற மன நிலையில், ஆசை ஒழிந்திட தோன்றும்
நிபந்தனையற்ற அன்பினால் அடையப் பெறுவதே அமைதி

உன் ஆண்டவராகிய கடவுளை, உன் முழு அறிவோடும்,
உன் முழு ஆற்றலோடும், உன் முழு இதயத்தோடும்,
உன் முழு ஆன்மாவோடும் அன்பு செய்வாயாக

ஞானயோகமோ அறிவு சார்ந்தது, கர்மயோகமோ
பற்றறுத்த செயல் சார்ந்தது, பக்தியோகமோ இதயம் சார்ந்தது
பரி பூரண சரணாகதியான இராஜயோகமோ ஆன்மா சார்ந்தது
ஆணவம் கழித்து நம்மை நாம் கிறிஸ்துவாக பிறப்பிப்பதே மீட்பு

ஆசை, வெறுப்பு, அறியாமைத் தீயை அவித்து
பிறப்புச் சக்கரத்தை நிறுத்தி , துன்பம் கடந்த
இன்பப் பெரு நிலையே, சுதந்திரம், நிர்வாணம்

ஆன்மா, பிரம்மத்தோடு ஒன்றாகும் ஆனந்த சுதந்திரம்
மோட்சம், ஊனுடலோ சிறை, உள்ளிருக்கும் ஜீவாத்மா
பரமாத்மாவோடு ஒன்றாவதே இன்பநிலை

விழிப்போடிருங்கள் இயேசுவின் மாறாத போதனை
தனித்திருந்து, விழித்திருந்து இறை அன்பில்
பசித்திருந்த மரியாளுக்கு வரமான போதனை

ஊனுடல் அழிந்தது, இருள் கலைந்தது, அறியாமை அகன்றது,
ஆசை அவிந்தது, மரணம் அழிந்தது, மனமயக்கம் தெளிந்தது,
பொய் ஞானம் கலைந்து மெய்ஞானம் மலர
ஆன்மா விடுதலையடைந்து இருப்போடு ஒன்றானது

தத் த்வம் அஸி – அது நீ ஆனது, "இருப்பவர் நாமே
இறை வார்த்தை" இருப்போ ஓம் தத் ஸத் (*Existence*)
"ஆபிரகாமிற்கு முன் "நான்" இருக்கிறேன்"
அனாஹத்வனி , ஓங்காரம் ஒலிக்கின்றது

ப்ரஜ்ஞானம் ப்ரஹ்ம (பிரம்மம் பேருணர்வுப் பொருள்)-ரிக் வேதம்
அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி (நான் பிரம்மமாக இருக்கிறேன்)-யஜீர் வேதம்
தத் த்வம் அஸி (அது நீயாக இருக்கிறாய்)- சாம வேதம்
அயமாத்மா ப்ரக்ஷ்ம (இந்த ஆன்மா பிரம்மம்)-அதர்வண வேதம்

மரணம் உடலுக்கே ஆன்மாவிற்கல்ல, ஆன்மா
அழிவற்றது, மரணம் கடந்த அமரத்துவமானது,
உங்கள் மெய்யிருப்பு ஆன்மா, நீங்கள் தெய்வங்களே

தம் சாயலாய், ஆணும், பெண்ணுமாய் இறை படைத்த
மேன்மை-இறையோ சிவ சக்தி வடிவான தன்மை
பாலினம் , மனம் கடந்த தெய்வீகமே இருப்பு
ஆன்மாவின் ஈடேற்றமே மீட்பு-மீட்பர் என யாருமில்லை
உங்களுக்கு நீங்களே மீட்பர், விழிப்புணர்வே ஒளி

பெண்மையும் சீடராகலாம், சீடர்களின்
சாட்சியத்திற்கு சவாலாகலாம், மெய்யறிவைப் புகட்டலாம்

அகம், புறம் என் ஈருலகம், அகத்தில் நம் மெய்யிருப்பு
அகம் சார்ந்த மனமாற்றமே மீட்பு,
ஆணவத்தை ஆகுதியாக்கும் அக வேள்வி-பலியை அல்ல
நொருங்கிய மனமே இறை வேண்டுவது

ஆசையைப் புறந்தள்ளி அமைதியைத் தேடும் மனம்
தேவைகள் கழிந்திட அமைதியில் நிலைக்கின்றது
தீர்ப்பிடுதலைத் தவிர்த்திட ஆத்மதிருப்தி பரவசமளிக்கின்றது

இன்பம் தேடுபவனுக்கு என்றும் நிம்மதியில்லை
சுய இன்பம் தேடலே துன்பம், பாவம்.
சுய இன்பத்தால் பெருகும் போட்டி, பொறாமை
அமைதியைச் சீரழிக்கும்-யதார்த்தம்

ஆவிக்குரியதோ தன்னுணர்வு இயேசுவாய் மாறி,
கிறிஸ்துவாய் பிறத்தலே மீட்பு
நான் எனும் ஆணவ உணர்வோ பொய்யான சுயம்
கிறிஸ்து நிலையே உங்கள் மெய்யான சுயம், அதுவே ஆன்மா

உடல் உணர்வு நிலையில் இயேசு மனுமகன்
உள்ளுணர்வின் உயர் நிலையில் அவரோ இறைமகன்
என்னைக் காண்பவன் தந்தையை காண்கிறார்,
நானும், தந்தையும் ஒன்று
தந்தை மகன் ஆகின்றார், மகன் தந்தை ஆகின்றார்

இறை அரசு உங்களுக்குள்ளே,-வீணாய்
வெளியே தேடி அலையாதீர்கள்-தன்னுணர்வின்
உன்னத நிலையே கிறிஸ்து நிலை –
அதுவே இறையரசு-

நம்பிக்கை கடந்த வாழ்ந்தறியும் உண்மையே இறைவன், அப்பா,
தந்தாய் என்றழைக்க நம்மை அழைத்த இறைமகன்
உண்மையை அனுபூதியில் அறியாதோர், சொற் சிலம்பமாடி
இறை வார்த்தையை எச்சிலாக்குகின்றார், நம்பிக்கையை
வலியுறுத்தி, உண்மைக்குத் தடைபோடுகின்றார்

நான் வேறு. நீ வேறு என்பது மனதின் நம்பிக்கை
தன்னுணர்வில் நம் சுயம் ஒன்றே-ஆன்ம வடிவம் நாம்
ஆசை அழியும்போது ஆன்மா விடுதலை பெறுகின்றது

மக்களை ஒன்றிணைக்க மதங்களுக்கோ சட்டம்
ஆதலால் சட்டங்களை புதிதாய்ப் படைக்காதீர்கள்-சட்டம்
அதிகாரத்தை வழங்குகிறது, தண்டனையளிக்கிறது
அதிகாரம் உடையவன் அதனைத் துறக்கட்டும்
உண்மை, புரிந்துணர்வு, அன்பே என்றுமுள்ள தர்மம்

ஆசை அறுத்தால் அமைதி, ஆசை நிறைவேறாதபோதோ
துக்கம், ஆசை நிறைவேறும்போது இன்பம்
ஆசை அற்ற நிலையில் சுயம் அமைதியில் திளைக்கிறது
இருமை சார்ந்த அறிவு கிட்டியும், ஒளி கிட்டாதபோது
மனச்சுயம் புலன் வழி சென்று இன்பம் தேடுகின்றது

சுத்த அறிவு சொரூபமே தூய ஆன்மா-
சத், சித் ஆனந்தமான பரம்பொருள் ஒன்றே உண்மை,
அது நாமே, நம்மை அறிவதே பேரின்பம்,
“நானே வழியும், உண்மையும் வாழ்வும்”
நானும், தந்தையும் ஒன்றென்ற ஆத்ம ஞானம்
ஆத்ம ஞானமே மோட்சத்தின் திறவுகோல்

ஆதியில் இருந்ததே அந்தத்தில் இருக்கும்-
ஆதியும், அந்தமும் “ நானே” (*I am the Alpha and the Omega*)
மனம் கழித்தால் சுதந்திரம் (*freedom from the mind is peace*)
“பிரம்மம் சத்தியம், ஜகத் மித்யா”

இன்பமே சூழ்க-எல்லோரும் நலமே வாழ்க
எல்லாப் புகழும் இறைவனுக்கே
Pax Ravichandra-23-02-2024

Revelation 22:13

I am the Alpha and the Omega, the first and the last, the beginning and the end.”

Revelation 1:8

“I am the Alpha and the Omega,” says the Lord God, “who is and who was and who is to come, the Almighty.”

Revelation 21:6-7

Then He said to me, “It is done. I am the Alpha and the Omega, the beginning and the end. I will give to the one who thirsts from the spring of the water of life without cost. He who overcomes will inherit these things, and I will be his God and he will be My son.

Revelation 1:17-18

When I saw Him, I fell at His feet like a dead man. And He placed His right hand on me, saying, “Do not be afraid; I am the first and the last, and the living One; and I was dead, and behold, I am alive forevermore, and I have the keys of death and of Hades.

Isaiah 44:6

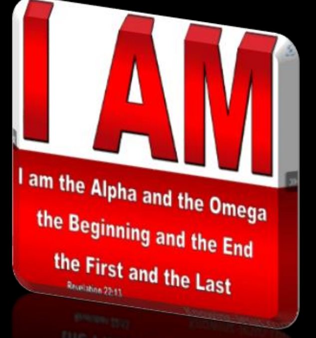
“Thus says the Lord, the King of Israel and his Redeemer, the Lord of hosts:

‘I am the first and I am the last, And there is no God besides Me.

Isaiah 48:12

“Listen to Me, O Jacob, even Israel whom I called;

I am He, I am the first, I am also the last.

Mary Magdalene

Mary Magdalene is a towering yet enigmatic figure in historical Gnosticism, from the Nag Hammadi texts to the folklore of the Cathars, from the polemics of the church fathers to the theology of modern Gnostic churches. Far beyond the orthodox version of a penitent sinner or soft porn projection for medieval artists, the Gnostics presented Mary Magdalene as a spiritual visionary, a religious leader, and perhaps the main disciple of Christ. The Gnostic Gospel Dialogue of Savior even proclaims her as the "woman who understood completely."

There's something about Mary, and according to the Gnostics that "something" was that she had the Gnosis. Mary Magdalene's Gnosis is displayed in full in the Gospel of Mary. Contrary to popular belief, the Gospel of Mary is not found in the Nag Hammadi library (although most versions include it). A more complete version of this gospel can be found in the Berlin Codex, originally discovered in the late 19th century in Upper Egypt. Within its well-preserved pages, Mary Magdalene shares a mystic vision with the other disciples regarding the heavenly realms. She is portrayed as a leader, comforting and guiding the apostles after the ostensible death of Jesus, even if her role is challenged by Simon Peter (a popular Gnostic cipher for Orthodoxy).

Some scholars like Karen King contend the Gospel of Mary does not originate from any Gnostic school of thought but originating from a Platonic corner of early Christianity. Others, like April DeConick, see the text as a Valentinian work. Most scholars do agree it's heavily tinged with Stoic philosophy. As far as the dating goes, most academics place it in the middle to late 2nd century.

Sadly, much of the beginning and middle are missing from the Gospel of Mary. Yet deconstruction and filling those dark niches of any censorship is a Classic Gnostic aspect, and Robert Price does exactly this in his book, The Pre-Nicene New Testament. In less poetic terms, Bob adeptly reconstructs the Gospel of Mary, drawing from the theologies and literary devices of Middle Platonic Gnostic Christians such as the Valentinians and Sethians. He rebuilds the text by taking the natural trajectory of two prevalent Gnostic myths:

The ascension of the disembodied soul through the heavenly realms guarded by angelic or demonic gatekeepers. The mysteries imparted to the awakened by a hierophant or Gnostic Revealer. Bob explains that the Gnostic concept of providing an astral map of extraterrestrial domains has its origins in:

Babylonian astrology and Mithraism, but it was no doubt made real by the visions of ascetics who, alone in their desert cells, strove mightily against the demons of temptation. We read of such warfare in 'The Life of Saint Anthony,' for example. If one faces demonic opposition already in the visionary ascent before death, it is reasonable to assume an externalized version would await the ascending soul afterward. The lore of Merkabah mystics tells us so, too, where visionaries recounted assaults by angels as they sought the throne room of God on high.

Bob synopsizes Mary Magdalene's as:

A symbolic figurehead for Gnostic and other sects who claimed her as their authorization. She clearly takes the place of the divine consort who resurrects the dying god in various salvation myths, the Christian version of Cybele, Isis, Ishtar, and Anath. But she may represent an early historic apostolic figure, as well. In any case, we must assume her place was important enough that even her enemies could not simply omit her

from their own gospels, though they were happy to denounce her as a demoniac and whore, making her little more than Celsus had: an untrustworthy, 'hysterical female' whose recorded teaching no one ought to credit.

It's time to give Mary Magdalene credit because there's just something about her. No better place to start and end that with her gospel.

The Gospel of Mary Magdalene

(Translation and commentary kindly granted by Robert M. Price. His reconstruction is presented in italics)

1

1 On the third day after his suffering the Savior appeared to his disciples, who were all gathered at the Mount of Olives. 2 And when he had quieted their doubts, he began to teach them as follows: "My brothers and sisters, long have I wished to make known to you the deeper truths which you must know if your souls are to find salvation, but till now your ears were prevented from hearing them. 3 For your hearts were one with that world unto which I have just now died and from which I have been forever raised. 4 And your minds have been raised with me, so that they are now able to comprehend what you could not abide hearing before. 5 I have wrested you from the grasp of the Archon of this world, that you may hear the words a disciple ought to hear from his teacher and a mortal ought to hear from his God."

2

1 And Peter grew bold and asked, "Lord, tell us concerning the Father. Who is he? And why did he send you?" 2 And Jesus answered, "Simon, you are blessed, for you do not suppose you know that which must be a mystery to all flesh. 3 For my Father is not the maker of the world of matter which you see around you, a world that is filled with death and despair, 4 but which, seeing with the fever of the flesh and its desire, mortals deem full of every delight and comfort and so waste their lives in pursuit of illusions. 5 No, all these things only enslave mankind to the material creator. 6 My Father is exalted high above this one, whence he is called the Most High God. 7 For no one speaks of anything as 'the highest,' unless there be others below it.

3

1 "And you mortals are partly his creations, in that he has fashioned the body from unclean foulness. 2 But your souls he has stolen from the Light-World of my Father. 3 With them he has imparted to your flesh bodies an appearance of life, which is but a shadow of the life you knew in the Pleroma of the Most High. 4 Here you abide in ignorance, never knowing either your origin or your destiny. 5 And for lack of that knowledge you perish and are reborn into new bodies time and again, so long as the way out be hidden from you. 6 And that is why the Father sent me into the world, in the likeness of your flesh, that I might make known these truths to you."

4

1 Andreas asked, "O Savior, what shall we then make of the things you said to the multitude, which differ not so very greatly from what they have heard from their scribes?" 2 And the Savior answered, "Let them be, O Andreas. Some of them may yet discover that they harbor the spark of Light within them, and then they will seek what I tell you now. 3 Others cannot, but my Father loves them, and he has bidden me to impart to them such wisdom as they can grasp to mitigate the harshness of him who created this world and

gave the commandments to the Legislator. 4 You will find nothing false in them, and yet they are mute as to the salvation of your spirits."

5

1 Levi asked the Savior, "My Lord, what then of the sufferings you endured, and the death you died?" 2 And the Savior answered, "I suffered and I did not suffer. I died and I died not. 3 For all the designs of the evil Archons wrought was to free me of the shameful clothing of matter I had assumed for the sake of my sojourn in this world. 4 For long and long I bade you keep my identity secret, but the demon Powers knew, and finally they had me crucified. 5 But they did not suspect they would be the very cause of my deliverance. 6 And the reason I suffered these indignities was for the sake of those without true spirits, 7 that, being lifted up, I might draw them away from the Creator and bring them within the hearing of the News of me that you will proclaim. 8 Many of them shall be called, though few chosen."

6

1 Salome asked him, "What shall be the end of all things, and will only a few be saved?" 2 The Savior told her, "O mother of Jacob and John, your curiosity is as great as that of Sophia who desired to peer behind the veil of the Pleroma! 3 Amen, I tell you: the News of the Kingdom of Light will be preached throughout this sublunar world, 4 and in the world below, and those who hear will escape the wheel of death and birth when they die. 5 Their souls shall ascend and, if they are wise, they shall pass by the Rulers of the heavenly spheres. 6 And once the full number of the elect shall be thus redeemed, all who shelter within their makeup the divine Light of my Father, the matter that imprisoned them will fall back into the state of virgin clay with no likeness impressed upon it. 7 Finally all the creation of the Creator will return to lifelessness."

7

1 Simon Peter asked, "Then matter will be destroyed, or not?" 2 The Savior replied, "All natures, all forms, all creatures exist both within and alongside each other, and they will finally be reduced down to their individual roots. 3 For the nature of matter is reduced to those of its particular nature. He who has ears to hear, let him hear." 4 Peter said to him, "Having explained all things to us, tell us this, too: What is the original sin of the world?" 5 The Savior answered, "There is no sin per se; rather, it is you yourselves who make a thing sinful when you perform the acts that partake of adulteration, which alone is properly termed 'sin.' 7 That is why the Good came among you, to purify every nature, in order to restore it to its original state." 8 Then he went on, saying, "This is the reason you [grow ill] and die, for the spirit ever seeks escape from admixture with the body of death of the one who is not yet enlightened. [He who] understands, let him understand. 9 [Matter gave birth to] a passion without equal, which emerged from an abomination against nature. From this arose a trembling throughout the whole body. 10 That is why I once said to you: 'Be of good cheer!' 11 and if you should grow disheartened take heart, surrounded by the various forms of being. He who has ears to hear, let him hear."

8

1 When the Blessed One had thus spoken, he saluted them all, saying, "Peace to you! Receive my peace in your hearts. 2 Watch out that no one lead you astray, saying, 'Lo, here!' or 'Lo, there!' For the Son of Man is within you! Follow in his path! Whoever seeks him will find him. 3 So go from here and proclaim the News of the Kingdom. 4 See that you stipulate no rules beyond those I ordained for you, and do not promulgate

a law code like the Legislator did so that you will avoid being tied in knots with it.” 5 After saying these words, he left them. But they mourned the loss of him. 6 They collapsed in tears, asking, “How are we supposed to go to the nations and proclaim the News of the kingship of the Son of Man? 7 If they had no mercy on him, they will hardly spare us!”

9

1 Then Mary rose to her feet, saluted them all, and spoke to her brothers: “Stop your weeping! 2 Do not mourn or waver, for his favor will accompany you to protect you. 3 No, instead, let us extol his greatness, seeing that he has trained us and transformed us into men.” [Thomas 114] 4 When Mary said this, she moved their hearts to repentance, and they commenced to discuss what the Savior had said.

10

1 Peter said to Mary, “Sister, we are aware of how the Savior loved you more than any other woman. 2 Tell us the things the Savior said that you remember, the things you know but that we do not, that we have never heard.” 3 Mary answered them, saying, “What is hidden from you, I will surely disclose to you.” 4 And she commenced to speak to them these words: “I,” she said, “even I, beheld the Lord in a vision, and I said to him, ‘Lord, I behold you today in a vision!’ 5 He answered and said to me, ‘Blessed are you for not quailing at the sight of me! For where the mind is, there, too, will be the treasure.’ 6 I answered him, ‘Lord, how does the visionary see the vision: with the soul, or with the spirit?’ 7 The Savior answered, saying, ‘It is not with the soul that one sees, nor yet through the spirit, but by the mind which [lies] between the two. This is [what] sees the vision, and it is that by which I am speaking with you now, O Mary.’

11

1 “And I asked him, ‘O Lord, we know that you will leave us to ascend to the realm of Light whence you first came. 2 And it is there we wish to join you, that we may no longer be orphans in this world. But we know not the way where you are about to go. 3 Do not hasten to depart, O Savior, without revealing the unseen path to the Father that every soul must tread if it would leave behind the unwholesome mixing with matter in the day the flesh loosens its grip.’ 4 And the Savior said to me, ‘O Mary, I shall show you the way that you must go, so that in the day when your brothers ask you of these things, you will know that which you and they alike must needs know for the attainment of true salvation, 5 and that we may be rejoined in the House of Light on high, whence all the souls of the elect first came. 6 ‘First, know this: the way is simple, but not unbarred. It winds through the seven heavenly spheres, and each of these is jealously watched by its guardian and toll-collector, ever vigilant to receive his due. 7 When I myself descended from the Pleromatic Light, I disguised myself, donning the likeness and nature of each Archon and of his realm, so that I passed freely among the denizens thereof. 8 And I changed vesture again and again with each world I passed through, like the actor who changes vesture with every new scene. 9 Presently, as you know, I shall return whence I came, and I must strip off each outer layer, even seven bodies each of a different substance, leaving each robe hanging limp in the hands of the Archon ruling each sphere. 10 You and your brothers will not be able so easily to evade the craft of the Archons. 11 But though they are vigilant, it is no great thing to outwit them, provided one knows which words will overcome them.’

12

1 “And withal, he showed me in my vision the soul of the Redeemed, the one knowing of his origin and destiny. 2 That soul arose as a spark from a campfire into the cold night. 3 Having sloughed off the smothering body of gross flesh, it continued to rise until at length the soul came to the first of the Powers,

even him who is named Darkness, who spoke thus to him: 'Proceed no farther, transgressor!' 4 And the soul answered, 'Why? In what have I sinned against you?' 5 And Darkness replied, 'In that my kingdom is a kingdom of darkness, and no one who lights the torch of knowledge is permitted here! 6 Now let us extinguish your painful light, that all may return to the peaceful sleep of ignorance.' 7 And that soul answered, 'No, O Darkness, but those who sleep your sleep do so only because they are first ignorant of your guile! 7 But of this the Savior has warned me!' And thus did it elude the Power of Darkness, rejoicing to be free from another nature, that of worldly ignorance.

13

1 "After a time that soul passed into the sphere of the Archon of Desire, that which causes the natures to mix and which seeks to awaken in the fleeing soul a fondness for those false delights it left behind on earth, so that it might return there. 2 And Desire himself was there in an instant, speaking to it, saying, 'Who are you? And whence come you' 3 And the soul said, 'I am of the seed of the Living Father and do not belong to this world. 4 Hinder me not, as I seek but to return to the place whence I first came!' Thus he spoke to it. 5 And Desire said to that soul, 'I never saw you descending, but now I behold you ascending! What makes you lie? You are mine!' 6 The soul replied, saying, 'I saw you, but you did not see me, or notice me. You saw nothing but my vesture, and you did not know me.' 7 When it had said these words, it fled away in great joy. [Whence did Gnostics derive the notion that they must battle evil Archons and angels on their way to heaven? It was an old piece of eschatology stemming from Babylonian astrology and Mithraism, but it was no doubt made real by the hallucinatory visions of ascetics who, alone in their desert cells, strove mightily against the demons, who represented temptation. We read of such warfare in The Life of Saint Anthony, for example. If one faces such demonic opposition already in the visionary ascent before death, it is reasonable to assume an externalized version awaits the ascending soul afterward. The lore of Merkabah mystics tells us so, too, where visionaries recounted assaults by angels as they sought the throne room of God on high. See Gershom Scholem, Major Trends in Jewish Mysticism (NY: Schocken Books, 1973), pp. 50, 51-52.]

8 "Next it encountered the third Power, which is named Ignorance. It interrogated the soul, and it said, 'And where do you think you are going? 9 Do you deserve to enter heaven? In the chains of wickedness, you are captive! You, a prisoner, dare not judge me!' 10 And the soul replied, 'And who are you to judge me so? I have not condemned you! In truth, I was chained to the flesh, though now I am free. 11 I was not recognized. But I have come to recognize that the All is being deconstructed, both the earthly elements and the heavenly ones.'

12 "When the soul had triumphed over the third Power, it ascended and beheld the fourth Power, which assumed seven likenesses. 13 The first of the likenesses is Darkness, the second Desire, the third Ignorance; the fourth is the Terror of Death; the fifth is the Reign of the Flesh; the sixth is the deluded 'wisdom' of the flesh; the seventh is the vengeance of Wisdom. 14 These are the Seven Wrathful [Powers]. They question the soul: 'Whence come you, murderer? Where are you headed, space-traveler?' 15 For its part, the soul answered, saying, 'What held me captive has indeed been killed, and what enveloped me has been defeated, and my desire has been extinguished, and ignorance has expired. 16 In the midst of a [world] I was set free from a world and, freed from a pattern of death, I received deliverance from a heavenly prototype, deliverance from the chain of oblivion which passes away. 17 Henceforward I shall win my way to that repose where no one speaks of time, of season, of age.'"

14

1 After these words, Mary was quiet. [Appropriately Mary has fallen silent with the mention of eternal Silence.] She had reached the end of what the Savior had said to her. [Why did the Savior leave her wondering about the last three Powers? He didn't, since the fourth implicitly contains all seven, and he is dealt with handily.] 2 But Andreas spoke up, saying to the brothers, "Make what you will of what she has said. 3 I, for one, do not believe the Savior said this. For indeed these doctrines are full of bizarre notions!"
4 Peter answered and said the same thing. He challenged them about the Savior: "Did he really speak with a woman without us knowing it? [John 4:27] And in secret? 5 Are we now supposed to change direction and all be taught by her? Did he prefer her to us?"
6 At this Mary cried and said to Peter, "My brother Peter, what is it you suppose? Do you think I made this up in my imagination? Are you accusing me of lying about the Savior?" 7 Levi answered, saying to Peter, "Peter, you have always been a hot-head. Now I am watching you fight against the women as if they were our enemies. 8 But if the Savior himself made her worthy, [Thomas 114] who are you, really, to dismiss her? 9 Surely the Savior knows her quite well. After all, he loved her more than us! [Gospel of Philip 63:33-37; 64:1-5a] 10 Instead, we ought to be ashamed of ourselves and don the perfect manhood and secure him for ourselves, [I.e., the Son of Man within, as in 8:15-16.] 11 as he ordered us, and proclaim the News, promulgating no other rule or law in addition to what the Savior himself said." [That, of course, is just the issue here: should Mary's surprising revelations be considered part and parcel of the authentic deposit of the Savior's teaching, to which no addition need be made? Or does it represent subsequent teaching someone is trying to smuggle in under the wire? Peter and Andreas think the latter, reflecting the Catholic/Orthodox dismissal of Gnostic revelations as "dangerous supplements" that would supplant what they pretend to complete.] 12 When Levi said this, they all mustered their courage and they commenced to 2 go out to proclaim and [to] announce the News.

"I REGARD CONSCIOUSNESS AS FUNDAMENTAL. I REGARD MATTER AS DERIVITIVE FROM CONSCIOUSNESS... EVERYTHING THAT WE TALK ABOUT, EVERYTHING THAT WE REGARD AS EXISTING, POSTULATES CONSCIOUSNESS."

- MAX PLANCK

"CONSCIOUSNESS CANNOT BE ACCOUNTED FOR IN PHYSICAL TERMS. FOR CONSCIOUSNESS IS ABSOLUTELY FUNDAMENTAL. IT CANNOT BE ACCOUNTED FOR IN TERMS OF ANYTHING ELSE."

- ERWIN SCHRÖDINGER

"LIGHT CAN CARRY INFORMATION ABOUT THE ENTIRE UNIVERSE... [L]IGHT, BY INTERACTIONS OF DIFFERENT RAYS, PRODUCE PARTICLES AND ALL THE DIVERSE STRUCTURES OF MATTER..."

- DAVID BOHM

"...[M]ATTER IS CONDENSED OR FROZEN LIGHT... [W]HEN WE COME TO LIGHT WE ARE COMING TO THE FUNDAMENTAL ACTIVITY IN WHICH EXISTENCE HAS ITS GROUND."

- DAVID BOHM

In the **New Testament**, women are portrayed within the context of both **Jewish** and **Greco-Roman** societal norms regarding gender roles. Let's delve into this topic:
1. **Patriarchal Society**:   - The society during Jesus' time was predominantly **patriarchal**, where women's worth and dignity were often unrecognized.   - Women were primarily expected to fulfill domestic roles as **faithful wives and mothers**.   - Any deviation from these roles was often met with disapproval and vilification[2].

2. **Biblical Perspectives on Women**:
   - The New Testament contains various passages that reflect the prevailing attitudes toward women:
     - **1 Corinthians 11:3-10**: Men are considered the "heads" of their wives, while women are the "glory of man." Woman was created from man, emphasizing her subordination.
     - **1 Timothy 2:11-12**: Women should be submissive, not speak in church, and learn in submissiveness.
     - **Ephesians 5:22-24**: Wives should submit to their husbands, who are their "heads."
   - These passages reflect the cultural norms of the time and must be understood in their historical context[3].
3. **Women in the New Testament**:
   - Despite societal constraints, women played significant roles in the New Testament:
     - **Unnamed Women**: Many women are identified by their actions, such as anointing, praising, teaching, lamenting, praying, and prophesying.
     - **Holy Acts**: Women actively participated as true believers, being baptized, persecuted, and devoted at places of prayer[4].

4. **Equality in Creation**:   - From the very beginning, the Bible teaches that both men and women bear the **image of God** (Genesis 1:27; 5:1-2).   - Women feature prominently in key biblical narratives, demonstrating their importance and equality[5].
In summary, while the New Testament reflects the prevailing gender norms of its time, it also highlights the active roles women played in the early Christian community. Understanding these texts requires considering both historical context and the broader biblical message.

துவைதம் த்வி என்றால் இரண்டு. இறைவன் ஒருவனே சுதந்திரமானவன், உலகு உயிர் (பரதந்திரமானவை) வேறானவை. இறைவன் தனி, மற்றவை அதில் சேராதவை, பரமாத்மா, ஜீவாத்மா, ஜட உலகம்-இவை எவராலும் உண்டாக்கப்படாத நித்தியப் பொருள்கள். உலகம் ஒரு தோற்றம் அன்று. சுதந்திரம் இறைவனுக்கு மட்டும் உண்டு. கர்மத்தை நீக்கினால் வீடுபேற்றை அடையலாம். துவைத தத்துவத்தை தோற்றுவித்தவர் மத்வர் ஆவார்.

இதன் பொருள் (விசிஷ்ட (சிறப்பு) + அத்வைதம் (இரண்டன்மை) = விசிஷ்டாத்வைதம்= விசிட்டாத்துவைதம்).

இறைவன் நம்மோடு இருக்கிறார் என்பது அத்துவைதம் (துவைதம் அற்ற நிலை), (இரண்டற்ற ஒருமை நிலை)
நமக்கு முன்னும் நமக்குப் பின்னும் இறைவன் இருப்பதால் இறைவன் வேறு, நாம் வேறு, மழை நமக்குள், நம்மால் இயங்குவது இல்லை, - என எண்ணி இறைவனையும், நம்மையும் இரண்டாகப் பார்ப்பது துவைதம்.இந்த இரண்டு கோட்பாடுகளையும் ஒப்புக்கொள்வது விசிட்டாத்துவைதம். (செவ்விருமை)

1. என்றும் நிலைத்திருக்கும் பொருள் ஒன்றே ஒன்றுதான். அதுதான் ‘ஸத்’ என்றும், (பரப்-)பிரும்மம் அல்லது பரமாத்மா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. அதைத்தவிர வேறு எதுவும் மெய்ப்பொருளல்ல.

2. பிரும்மம் என்பது பெயர் உருவம் ஆகிய எந்த குணங்களும் அற்றது. அதனால் அதை நிர்க்குணப் பிரும்மம் என்று சொல்லி, நாம் மனதால் நினைக்கக்கூடிய குணங்களுடன் சேர்ந்த கடவுள் என்ற பரம்பொருளை ஸகுணப்-பிரும்மம் என்றும் வேறுபடுத்தவேண்டும்.

3. அனைத்துயிர்களுக்கும் உயிருக்குயிராகவும் அறிவுக்கறிவாகவும் இருக்கும் ஜீவாத்மா, வெறும் தோற்றமான அகில உலகிற்கும் அடிப்படை மெய்ப்பொருளாக இருக்கும் பிரம்மம், ஆகிய இரண்டும் இரண்டல்ல, ஒன்றே.

4. உபநிடதங்கள் மெய்ப்பொருளை குணங்களுள்ளதாக விவரிக்கும்போது அதை (சகுனப் பிரம்மம்) (உருவத்துடன் கூடிய இறைவன்) இடைநிலை விள்க்கங்களாகவும், குணங்களற்றதாக விவரிக்கும்போது அதை (நிர்குணப் பிரம்மம்) [உருவம் அற்ற இறைவன்) கடைநிலை விளக்கமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

இதனையே சுருக்கமாகச் சொல்வதாயின்...

1. பிரம்மத்தின் இரண்டற்ற நிலை.
2. பிரம்மத்திலிருந்து ஆன்மா வேறுபடாத நிலை.
3. உலகத்தின் உண்மையற்ற நிலை.
எனக் கூறலாம்.

ஆன்மா குறித்த ஏனைய தத்துவங்கள்
சமணம், பௌத்தம், துவைதம், விசிஷ்டாத்வைதம் முதலியன ஆன்மா குறித்த ஏனைய தத்துவங்களாகும். இவற்றை முறையே மகாவீரர் புத்தர் மத்வர் இராமானுஜர் ஆகியோர் பிரதானமாக முன்மொழிந்தனர். மத்வரின் துவைதமும் புத்தரின் பௌத்தமும் இணைந்த கருத்துக்களை அத்வைதம் பறைசாற்றுகிறது. அத்வைதத்திற்கு இன்னும் தெளிவினைக் கொடுக்க விசிஷ்டாத்வைதம் இராமானுஜரால் முன்மொழியப்பட்டது.

துவைதம் விசிஷ்டாத்வைதம் மற்றும் அத்வைதம் இந்து சமய தத்துவங்களாக இன்று அடையாளங் காணப்படுகின்றன. ஆன்மீகம் என்பது அதன் உண்மைப் பொருளில் ஆன்மாவினை ஏற்றுக் கொள்ளும் இவையனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும்.

THE GOSPEL OF MARY MAGDALENE

Page 7 (Pages 1-6 are missing)

The disciples asked:[1] "Teach us about the material world. Will it last forever, or is everything impermanent?"[2]

The Saviour answered: “All that is created, everything that is formed, every natural thing, all exist interdependently[3] in and with each other. Then each will be dissolved again back into its own roots. It is the way of nature that everything will eventually decompose back into its own elements[4]. Those who have ears, let them hear.”

Peter said to him: “While you are explaining everything to us, tell us one more thing: What is the sin of the world?”

The Saviour answered: “There is no such thing as sin[5], you only make it appear when you act according to the habits of your adulterated nature: that is how what you call 'sin' manifests[6].This is why the Good has come into your midst, pursuing the good which is in everyone, to restore it inward to its root.” Then he continued, saying: “This is what sickens and destroys you: it is your love for the things that deceive you. Those who have ears, let them hear. Whoever can understand, let them understand!"

---

[1] ‘The disciples asked’ is an addition but is helpful to set the scene and seems uncontroversial.

[2] Intentional Buddhist reference in using ‘impermanent’. Some of the interpretations in this translation include understandings from a Buddhist perspective.

[3] Another intentional Buddhist reference ‘interdependent’, this also sits well with a Franciscan view of our relationship and connection with the rest of creation.

[4] Tuckett p139 The Saviour’s answer here is that, while all material things—‘all natures, all forms, all creatures’ form a unity at present, they will all ‘be dissolved again into their roots’. ‘Root’ here probably means ‘original state’, so that what is being claimed is that the destiny of all material things, all ‘matter’, is that they will be dissolved into their original constituent parts.

[5] Richard Rohr, *Falling Upward* p12 ‘theologically and objectively speaking, we are already in union with God. But it is very hard for people to believe or experience this….’ See also Julian of Norwich

[6] Buddhist understanding that ultimately suffering and the causes of suffering are essentially illusory, we make them appear. In more Christian language, we are always in direct personal union with God if only we knew it, but we habitually behave in ways which obscure this and we reap the consequences of our actions, of our falling in love with the things that deceive us. *Quaker Faith and Practice 26.31* – Divine Love “does not create heaven and hell for us, but allows us to do that for ourselves.”

Page 8

"Attachment[7] to matter gives rise to incomparable[8] suffering[9], because it goes against your true nature[10]. Then the whole body becomes disturbed. This is why I taught you to find contentment at the level of the heart. When you feel disturbed and out of balance, you can find that contentment again through revelations of your true nature. Those who have ears, let them hear."

When the Blessed One had said these things, he embraced them all and took his leave[11], saying:

"Peace be with you! Cultivate[12] my peace within yourselves!

Be vigilant, and don't let anyone lead you astray by saying 'Here it is' or 'There it is', for the Son of Man, the Child of True Humanity, lives within each one of you. This is what you should follow! I tell you, those who look for this within will surely find it.

Go then and proclaim the gospel of the New Realm[13]!"

---

[7] Following deBoer's understanding that it is not matter per se which is problematic, but our distorted relationship with it. Another Buddhist reference in 'attachment', following Leloup and Bauman

[8] **Incomparable** passion or suffering as it cannot be **compared** with any worldly or divine blueprint see Tuckett p145 At one level, the claim that the 'passion' concerned has 'no image' and comes from what is 'contrary to nature' may simply be claiming that it has no ultimate reality, or at least no corresponding entity in the world of ultimate reality.

[9] Suffering, passion, instability, confusion.

[10] Compare with the 'adulterated nature' of page 7

[11] Parkhouse "Translation issues 8,13. ⲁⲥⲡⲁⲍⲉ from ἀσπάζομαι is usually translated as 'greeted' as Wilson/MacRae, Tuckett, Bass; 'salua', Pasquier. However, it can also be used as to 'say farewell', e.g. Acts 20.1, 21.6. | 8,15"

[12] See Tuckett p152 peace, that is to be 'acquired' or 'engendered' by the disciples themselves. The precise meaning of the verb used here is not certain, though it does seem to imply an element of active involvement and responsibility on the part of the disciples. The peace, although it is in one sense Jesus' peace, is also something they are meant to acquire and/or engender for themselves.

[13] The usual translation as Kingdom has connotations of empire and imposed hierarchical authority which seem inconsistent with the message of this gospel. An alternative might be 'commonwealth' although this too has colonial overtones.

Page 9

“Do not lay down any rules other than what I have given you.

Do not establish more laws like the lawmaker, or else you too will become constrained by them.”

When he had said these things, he departed from them.

The disciples grieved bitterly, shedding many tears and saying:

“How are we supposed to go out preaching to the rest of the world, proclaiming the gospel of the New Realm? If they did not spare him, then how will they spare us?”

Then Mary stood up. She embraced them all, kissing[14] them tenderly and began to speak to her brothers and sisters:

“There is no need[15] to remain stuck[16] in sorrow, grief, and doubt! For his Grace will be with you all; it will guide you, comfort you, shelter, and protect you[17].

Rather, let us be thankful and praise his greatness, for he has brought us together and prepared us for this. Through him, we too can become fully human.”

Saying these things, Mary turned their hearts inward toward the Good, and they began to wrestle[18] with the meaning of the Saviour's words and to discuss his sayings[19].

---

[14] Including both Coptic and Greek, see King

[15] Invitational language rather than a command

[16] Not to say that grief is wrong, rather that it is a process to pass through rather than to remain stuck in. And that ‘his Grace’ will help that process.

[17] Expanded translation, see Leloup, King and Parkhouse

[18] Parkhouse points out that gymnazo has a combative meaning, it derives from athletic training and is where we get the word ‘gym’ from.

[19] Jennnott + Bauman + Tuckkett(Gk)

Page 10

Then Peter said to Mary, "Sister, we know that you are greatly loved by the Saviour, more than any other woman. Tell us those words of His that you remember, the things which you know and we don't, the teachings we never heard.”

Mary answered, saying: “What is hidden from you I shall reveal to you. Whatever is unknown to you, and I remember, I will tell you.”[20]

And she began saying these words to them.

She said, “Once I saw the Lord in a vision and I said to him: 'Lord, Rabouni, now I see you in this vision.’

He answered me and said: ‘Blessed are you Mary, for you do not waver at the sight of me. How wonderful you are![21] For this is where the treasure lies - in the *nous*, that place where heaven and earth meet, where deep understanding arises in the heart and mind.”[22]

I asked him this: ‘Now tell me Lord, how does a person see such a vision, is it through their soul or through the Spirit?’

The Saviour answered: ‘It is neither through the soul nor through the Spirit, but through the *nous,* the understanding which arises between the two, that is how the vision is seen.’"

---

[20] Using both the Gk and the Coptic

[21] Using both the Gk and the Coptic

[22] The term ‘nous’ is left untranslated, as there is no exact English equivalent, but it then warrants some explanation which is an addition.

Pages 11-14 are missing.

Page 15

And Craving spoke:

“I didn't see you on your way down, but now I see you ascending.

Why are you lying? You're controlled by me!”

The Soul responded: “I saw you, but you never really saw me or knew me. You mistook the cloak I was wearing for my true self, so you didn't recognise me.” Having said all this, the Soul went away rejoicing.

Again, the Soul came into the realm of the third Authority[23], which is called Ignorance.

This scrutinised the Soul closely and interrogated it, saying: “Where do you think you're going? You are the slave of malicious habits, trapped and held prisoner by your own wicked inclinations. You lack discrimination, so your judgement is unsound![24]”

The Soul said: “Why are you being judgemental to me, even though I have not been judgemental? I have been dominated, but I myself have not constrained anyone. I was never recognised for my true self, but I have recognised this: that everything is impermanent, the whole of creation will be dissolved. All worldly things, all heavenly things, everything passes, everything will be released."

---

[23] These authorities or powers can be seen in relation to our adulterated nature p7, the causes of ‘incomparable suffering’ p8, the cultivation of divine peace p8 and the Good coming into our midst p7 Dialogue with shadow side – see Gabor Mate, Carl Jung etc …..Release comes with divine assistance, and through non-judgemental recognition and the practice of speaking truth to power (see Saxon), Parrhesia. See also *No Bad Parts* , Richard Schwartz

[24] literally, ‘do not judge!’ Note the subtle difference between ‘being judgemental’ and ‘having good judgement.’

Page 16

Liberated from the realm of the third Authority, the Soul continued its ascent, and came face to face with the fourth, the Authority of Wrath.

This took on seven manifestations. The first was obscurity[25]; the second, craving; the third, ignorance, the fourth, the longing for oblivion[26]; the fifth, enslavement to the demands of the body, the sixth was foolish worldly wisdom, the seventh, the hot-tempered certainty of anger.

These formed the seven-fold Authority of Wrath, which interrogated the Soul, demanding: “Where do you come from, murderer? and, where do you think you're going, deserter?”

The Soul responded: “It is what constrained[27] me that has been vanquished, and what surrounded me that has been overcome. It's my craving that has come to an end, and my ignorance that has died."

---

[25] The term ‘Darkness’ has hurtful connotations for some people and is best avoided here. Let us find an alternative! Unseeing, Lost and unseeing, Hidden, head-in-the-sand, obscurity, murkiness, fear of darkness….?

[26] Literally, jealousy of death

[27] The Soul has not murdered its human body or self. Rather what has been vanquished has been those patterns of thought and behaviour which were constraining the soul from reaching its full human potential in this worldly existence. Has it murdered aspects of personality, or liberated the self to become more authentic? In Gabor Mate’s understanding, some aspects of our personalities are maladaptive behaviour patterns which we adopt in early childhood to shield ourselves from hurt. But they have been effective and necessary coping strategies, which we can now learn to grow out of, in order to better access and express our authentic selves. Thus, they are to be approached with compassion, rather than with a judgemental or aggressive attitude.

Page 17

I have been set free from one world with the aid of another world, from one way of doing things through a higher way. I have been liberated from the chains of forgetfulness which are both temporary and temporal[28]. From this moment on, now and for all seasons, I am released into silent restfulness[29], where time rests in the eternity of time[30]."

After saying these things Mary settled into silence: that place of sanctuary[31] to which the Saviour's words had brought her.

But Andrew responded and said to the brothers and sisters: "Tell me, what do you think about all that she has been telling us? Say what you will, but I for one don't believe that the Saviour would have said such things! Certainly, these are strange teachings, it all seems quite different from his way of thinking."

After some consideration, Peter responded in a similar way.

He questioned the brothers about the Saviour:

"Did he really speak secretly with a woman and not openly so that we could all hear? Are we just going to turn around and listen to her?

Did he really choose her and prefer her to us? Surely, he wouldn't have wanted to show that she is more worthy than we are?"

---

[28] "Which exist only for a time" AND "which exist only within the dimension of time" - both are valid and meaningful translations, both apply.

[29] Wisdom of the Desert Fathers : "A clear unobstructed vision of the true state of affairs; an intuitive grasp of one's own inner reality as anchored, or rather lost, in God through Christ. The fruit of this was *quies:* 'rest.'....a kind of simple nowhere-ness and no-mindedness that had lost all preoccupation with a false or limited 'self.'"

[30] "Where the soul, purified of all that it is not, comes into possession of its own timelessness." - W.B.Yeats

[31] Often translated as 'point', the Coptic word here for 'place' has meanings of dwelling place or home, and can also refer to a temple, shrine, monastery, or a monk's cell. After the Soul is released into silent restfulness, Mary as narrator also settles into silence with a sense of coming home to that peaceful place to which the Saviour had guided her.

Page 18

Then Mary wept. She said to Peter:

"My brother, Peter, what are you thinking? Do you really believe that I made all this up, or that I would tell lies about our Saviour?"

Levi also responded to Peter, saying:

"Peter, you have always been hot-tempered from the beginning, and now we see you arguing against this woman as if you were her adversary.

Yet if the Saviour deemed her worthy, indeed if he himself has made her worthy[32], then who are you to despise and reject her?

Surely the Saviour's knowledge of her is completely reliable. That is why he loved her more than us.

Brothers, we should be ashamed of our behaviour[33]. We should cloak ourselves with True Humanity[34]. Let us follow his instructions and cultivate this in ourselves. We should do as we were instructed and proclaim the good news the Saviour taught, never laying down any rules or laws beyond what he himself gave.

---

[32] Giving both the Coptic and Greek readings here

[33] 'ashamed' has difficult connotations – However, there is a case for arguing that the patriarchal forces of power in the church might indeed express regret for some of its past behaviour. Blame is as unconstructive as denial and can perpetuate a victim narrative without resolving anything. Shame is better applied to actions than to people, lest they are made to seem irredeemable. But for an individual or group to be ashamed of past behaviour can mean the open recognition of mistakes which have been made, and a declared intention to change those patterns of behaviour. There is a clear difference between the shaming of others, and a free personal choice to be ashamed of one's past actions, which might lead to the changes of heart required as we learn to cloak ourselves with True Humanity.

[34] Like Paul's 'cloak ourselves with Christ.' Also referencing the garments from p15

Page 19

After Levi had said these things, they started going out to teach and to proclaim the gospel…….

THE GOSPEL ACCORDING TO MARY

David Curtis 2023

This is the second draft of this translation project

In preparing this 2nd version, I am grateful for the assistance and encouragement of

Ella Rozett, Sarah Parkhouse, Lizzie Berne de Gear,

Jean Thornton, Joan Edmunds, Kayleen Asbo, Fay Barratt

Ben Pink Dandelion, Timothy Ashworth, Ringu Tulku Rinpoche

Southampton Quaker Meeting, Woodbrooke Quaker College

And all the many fellow participants of the

Gospel of Mary Friendly Study Groups

all comments welcome towards the third draft

www.thegospelofmary.org